

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 196

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέα δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, οπου ἦν τῶς ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1882.

Ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης διορίσθη ἢ διορίζεται πρεσβευτῆς παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μαδρίτης.

Ὁ κ. Σκουλούδης δὲν διέπρεψε διὰ μακροῦ καὶ ἐπιφανοῦς πολιτικοῦ σταδίου· δὲν διεκρίθη διὰ μακρᾶς καὶ καλλῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ διπλωματικῇ ἱεραρχίᾳ· δὲν ἐγένετο ἰνομαστός διὰ σπουδαίων συγγραφῶν, δι' οἰωνδήποτε τέλος ἐξόχων πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν. Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀνωτέρω προσωπικῶν τίτλων δὲν ἀναπληροῖ διὰ μεγάλων οἰκογενειακῶν δικαιωμάτων, διὰ διακεκριμένης τινὸς κοινωνικῆς θέσεως.

Τι λοιπὸν εἶνε ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης, καὶ διατί προήχθη διὰ μιᾶς εἰς ἓν τῶν ἀνωτάτων τῆς Ἐπικρατείας ἐξαιρέσεων;

Ὁ κ. Στέφανος Σκουλούδης εἶνε ἀνὴρ ἐπιτήδειος, εἶνε τύπος ἀρίστου ὑπαλλήλου ἐμπορικοῦ οἴκου, καὶ ὡς τοιοῦτος διεκρίθη καθ' ὅλην τὴν πρώτην αὐτοῦ νεότητα. Ἀπὸ ἐμπορικοῦ ὑπαλλήλου ἐγένετο ἐπιχειρηματίας εὐτυχῆς καὶ πολυπλοῦς μετ' ἄλλων συνεταιρῶν, καὶ ἐκέρδησε χρυσίον, πολὺ χρυσίον. Πλούσιος γενόμενος, πολὺ πλούσιος, ἤρχισε νὰ συνδυάζῃ τὰς κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις μετὰ τῆς πολιτικῆς, μετὰ τῆς διπλωματικῆς, μετὰ τῆς δημοσιογραφίας, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ἴδιον, sui generis. Ἐγένετο καὶ αὐτὸς εἰς τῶν συντακτῶν τῆς Ἔρας, ἀνέλαβε καὶ αὐτὸς νὰ σώσῃ τὸν ἑλληνισμὸν ἀπὸ τοῦ πανσλαβισμού, εὗρε καὶ αὐτὸς μίαν ἐπαρχίαν, καὶ εἰσήλθεν ἀπὸ δύο ἐτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐνθα ἀληθῶς διέπρεψε διὰ τῆς ἀφρανείας του.

Ἀλλὰ πῶς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξεφύτρωσεν ὁ κ. Σκουλούδης πρέσβυς;

Δὲν δυνάμεθα νὰ σὰς τὸ ἐξηγήσωμεν, διότι δὲν τὸ ἐννοοῦμεν.

Πρῶτος ἐν Ἰσπανίᾳ Ἕλλην πρέσβυς ἀπῆλθε τῷ 1835 εἰς τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὁ Ἄνδρέας Μεταξᾶς. Τούτου διάδοχος εἶνε ἤδη ὁ Στέφανος Σκουλούδης.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ἀξιοσημείωτος εἶνε ἡ σύμπτωσις, ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν νομισματικῶν καὶ φορολογικῶν νόμων ἐπιπτε τόση σκόνη, ὥστε νὰ τυφλωθῇ ὅλος ὁ κόσμος. Τὴν μισὴν τὴν ἔρριπτεν ὁ ἀνεμος, ἀλλὰ τὴν ἄλλην μισὴν τὴν ἔρριπτε βεβαίως ὁ Τρικούπης.

* *

Ἀπεργίαι πανταχοῦ· ἐρρίζωσεν ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ἦθη μας καὶ κατήντησεν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπάγγελμα. Φαντασθῆτε νὰ ἐρωτᾶτε κανένα τί ἐργασίαν κάμνει καὶ νὰ σὰς ἀπαντᾷ:

— Κάμνω ἀπεργίαν!

* *

Καὶ φαντασθῆτε ἀκόμη νὰ ἴδωμεν καμμίαν ἡμέραν ἀπεργίαν . . . ἀπεργούντων!

* *

Ἀκούσας φοιτητῆς τις τὴν νέαν ἀπεργίαν τῶν καθηλοποιῶν, ἐγνωμάτευσεν ὅτι αὐτὴ θὰ εἶνε ἐπωφελῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

— Διατί; τὸν ἠρώτησαν.

— Διότι δὲν θὰ δημιουργοῦνται πλέον ἐδραὶ καθηγητικά.

* *

Ρουσφέτικ δοθέντα πρὸς τὸν κ. Σταμούλην εἶνε: νὰ παιχ-